

ολόκληρον περί ταυρομαχιῶν. Ἐν αὐτῇ ἐξετάζει ὁ ποίας ιδιότητος πρέπει νὰ ἔχη ὁ ταυρομάχος, πῶς νὰ γνωρίζῃ τοὺς ταύρους, καὶ πῶς νὰ παλαίῃ πρὸς αὐτούς. Οἱ ταῦροι, ὡς λέγει, ἔχουσι διάφορον χαρακτῆρα, καὶ διαφόρως φέρονται εἰς τὸ στάδιον· ὁ δὲ γεγυμνασμένος ταυρομάχος διακρίνει ἐκ πρώτης ὀφθαλμοῦ εἴαν ὁ ταῦρος εἴναι βαρὺς ἢ ἐλαφρὸς, ἀπαρακάλυπτος ἢ ὑπουλός, μύωψ ἢ ὀξυδερκής.

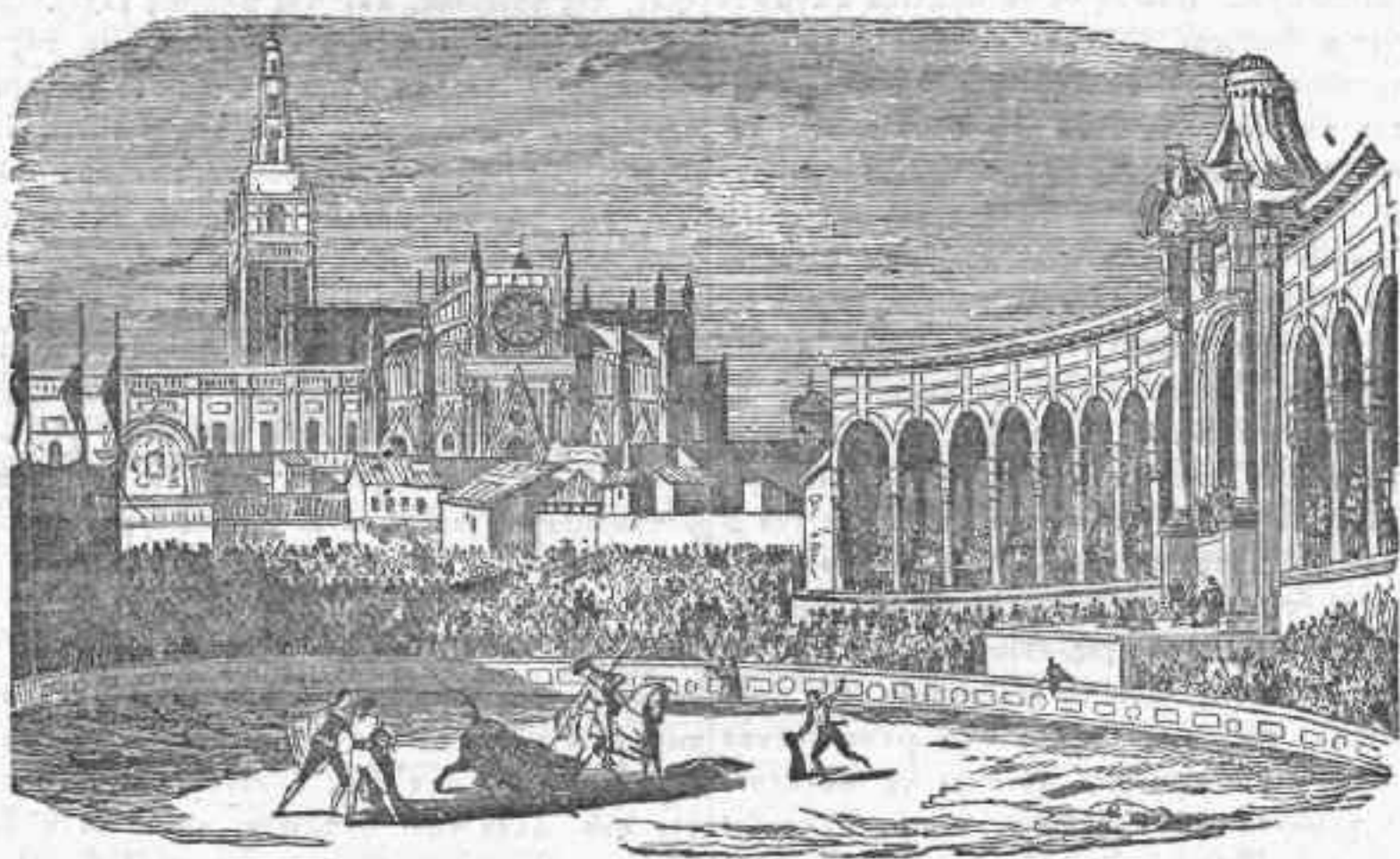
Οὐσιωδέστατον εἶναι τὸ νὰ μὴ ἐφάνησαν ἄλλοτε οἱ ταῦροι εἰς τὸ στάδιον· διότι, ἔχοντες πείραν, καθίστανται λίαν ἐπικίνδυνοι.

Οἱ ταῦροι θεωροῦνται κατὰλληλοι εἰς μάχην, ὅταν ἔχωσι τεσσάρων ἢ πέντε ἐτῶν ἡλικίαν, καὶ ἀνετράφησαν μακρὰν πόλεων καὶ χωρίων, εἰς μέρη ἔρημα ὅπου διατηροῦσι τὴν ἀγρίαν αὐτῶν φύσιν. Πρέπει προσέτι νὰ ἔχωσι ποδὰς ἰσχυροὺς, ὠμούς πλατεῖς, ὑ-

πὸ δρύφρακτον. Εἰς τὰ εὐρύχωρα ὁμοῦς στάδια, ὁ ταυρομάχος μακρύνεται εὐκόλως, οὐδὲ τρέχει κίνδυνον· διότι ὁ ταῦρος, ὀρμῶν ἐκ πρώτης ἀφειρησίας ἀκάθεκτος, ἀπαυδεῖ μετ' ὀλίγον. Εὐκόλως ἐννοεῖ τις τὴν ἔκτασιν τῶν σταδίων τῆς Μαδρίτης, τῆς Ἰσπάλεως καὶ ἄλλων τινῶν πόλεων, εἴαν εἰπώμεν ὅτι χωροῦσι δέκα καὶ δώδεκα χιλιάδες ἀνθρώπων.

Οἱ ταυρομάχοι διαίρουσιν εἰς πολλὰς κατηγορίας, ἕκαστος δὲ ἔχει ἴδιον καθῆκον.

Ὁ λογχοφόρος, (picador) ἀναβαίνει ἵππον καὶ κρατῶν λόγχην μακράν, πλήττουσάν μὲν, μὴ φονεύουσάν ὁμοῦς τὸν ταῦρον, ἐκτίθεται εἰς τὴν πρώτην ἔφοδον τοῦ ζώου· ἀνάγκη δὲ νὰ εἴναι ἐξησκημένος περὶ τὸ ἵππεύειν, καὶ ἀθλητικὸς τὸ σῶμα. Πολλάκις ὁ ἵππος αὐτοῦ, τραυματιζόμενος ὑπὸ τοῦ ταύρου, κατακυλίεται ὑπτίως· ἀλλὰ τότε ὁ ἐπιτήδειος ἀναβά-

Ταυρομαχίαι.

ποδερίδα ἀνεπτυγμένην καὶ κέρατα μακρά. Διὰ νὰ τοὺς ἐρεθίσωσι δὲ ἔτι μᾶλλον πρὸ τῆς πάλης, τοὺς πλήττουσι διὰ κέντρων, καὶ, τρίβοντες αὐτοὺς διὰ νιτρικοῦ ὀξέος, τοὺς ἐξυγριοῦσιν εἰς ἄκρον.

Κατὰ τὰς ἐν Μαδρίτῃ ταυρομαχίας ὅλοι οἱ ταῦροι φονεύονται· εἰς πολλὰς ὁμοῦς ἐπαρχίας δὲν ὑπάρχει ἡ αὐστηρότης αὕτη. Διὰ τοῦτο τὰ προγράμματα δίδουσι τὴν ἀγγελίαν ὅτι ἐκ τῶν ἐξ, φέρ' εἰπεῖν, ταύρων, οἵτινες θὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν παλαίστραν, θὰ φονευθῶσιν οἱ δύο.

Τὰ στάδια τῶν ταυρομαχιῶν κατασκευάζονται μέγιστα· ἄλλως κινδυνεύουσιν οἱ μαχόμενοι. Τὸ τῶν Γαδεΐρων, ἂν καὶ εἴναι ἐκ τῶν εὐρυχωροτέρων τῆς Ἰσπανίας, θεωρεῖται ὡς λίαν ἐπικίνδυνον καὶ ὑπὸ τῶν πλέον ἀτρομήτων ταυρομάχων. Ἐάν οἱ ταῦροι εἴναι ἐλαφροὶ ἢ ὠκύποδες, ὁ ταυρομάχος πρέπει, διὰ ν' ἀπορεύῃ τὰς προσβολὰς, νὰ μὴ μακρύνεται ἀπὸ

τῆς φροντίζει νὰ καλυφθῇ ὡς δι' ἀσπίδος ὑπὸ τοῦ σώματος αὐτοῦ. Ὁ λογχοφόρος ὀφείλει νὰ πλήττῃ τὸν ταῦρον εἰς τὴν ἀριστεράν πλάτην, καὶ οὐχὶ ἄλλου· εἴαν δὲ εἴναι ἐπιτήδειος καταφέρει ὅλας τὰς πληγὰς εἰς τὸ αὐτὸ μέρος.

Ὁ μανδυοφόρος (capador ἢ chulo) εἶναι νέος, ταχύπους καὶ ἐλαφρὸς. Τὸ μόνον ὄπλον αὐτοῦ εἶναι μανδύας ἐκ λεπτοῦ ὑφάσματος στιλπνός, χρώματος εὐανθοῦς, ὥστε νὰ ἐλκύῃ τὴν προσοχὴν τοῦ ταύρου. Ὅταν ὁ λογχοφόρος κινδυνεύῃ νὰ πληγωθῇ, ἢ ὅταν θεωρῆται ἀναγκαῖον νὰ μεταβάλλῃ θέσιν ὁ ταῦρος, ὁ μανδυοφόρος, τρέχων ἔμπροσθεν αὐτοῦ, πείνει τὰς χεῖρας καὶ σείων τὸν μανδύαν, σύρει πρὸς ἑαυτὸν τὸν ταῦρον. Τότε τὸ θηριώδες ἀλλ' ἡλίθιον ζῶον καταλείπον καὶ ἵππον καὶ ἀναβάτην, τρέχει κατόπιν τῶν κυματιζομένων πτυχῶν τοῦ μανδύου. Ὁ μανδυοφόρος δὲν τρέχει συνήθως κίνδυνον· εἴαν ὁμοῦς ὁ